

Una cartellera amb sorpreses

Ja fa dues o tres temporades que els teatres serveixen d'alternativa a les hores perdudes de les festes de Nadal. En arribar desembre, comèdia, cafè-teatre i la resta d'ofertes teatrals s'intensifiquen.

Són com una mena de centres comercials amb horaris extraordinaris que complementen les fires i mercats com Santa Llúcia i converteixen les platees en recicles sessions de tarda i nit que tenen com a origen ancestral les tradicionals representacions dels Pastorets. Aquest últim Nadal de la dècada dels vuitanta, els espectadors tindran una cartellera plena de possibilitats. Una cartellera que, en el cas de Barcelona, s'envola amb energia pròpia després dels dos mesos del Festival de Tardor que han deixat el seu rastre en pròrrogues no inesperades, com per exemple la de sis setmanes més, que Teixidors mantindrà *Makinavaja, el último choriso*, d'Ivà, amb Ferran Rañé, o la pròrroga fins a Nadal d'*Informe per a una acadèmia*, de Franz Kafka, amb Xavier Capdet. Són sorpreses que no fan sinó confirmar una salut potser desitjada del panorama teatral i que, en aquests dos casos, representen una balança perfecta entre dues opcions i temàtiques totalment diferents, però capaces de congregat un públic constant.

La resta d'obres que estarà en cartellera entre el període aproximat de mitjan desembre a mitjan gener consisteixen bàsicament en estrenes que acaben de tenir lloc a inicis de desembre o algunes que es mantenen des de fa mesos. En aquest últim cas es troben *Dancing!*, al Condal, abans de la gira que inicia per Europa i Amèrica del Sud, i amb 8 mesos de cartellera. O també *Ai, carai!*, del Teatre Lliure,



Natalia Dicenta i Manuel Galiana, protagonistes d'*Ay, Carmela*.

amb la direcció estrenada de Rosa M. Sardà. També el Romea segueix tenint en cartellera l'obra de Vázquez Montalbán, *El viatge*, traduïda per Benet i Jornet. Pel que fa a les estrenes, el Teatre Regina presentarà la de Joan Barbero, *Vint per vint*, amb direcció de Josep Costa, una història d'amor biològica, universitària i suburbana. Al Poliorama, la Companyia de Josep M. Flotats estrena *Una visita*

inoportuna, de Copi, amb traducció de Carme Serrallonga, dirigida per Jorge Lavelli del Théâtre Nationale de la Colline. Hi treballen entre altres Enric Majó o Mercè Bruguetas. A les sales del teatre Adrià Gual, la programació coincideix amb les festes de Nadal es reparteix amb dues obres. La primera, *Don Carlos*, de Georges Borgeaud, dirigida per Ferran Audi. I la segona, *A i B*, de Giorgio Manganelli,

de la Companyia Minimal, dirigida per Miguel Górriz. La sala del Villarroel Teatre presenta el Teatro de la Plaza amb *Ay, Carmela!*, del valencià Sanchis Sinisterra, amb Natalia Dicenta i Manuel Galiana, sota la direcció de José Luis Gómez, amb Belchite i el març de 1938 com a punt de referència en una obra que, en el fons, no vol parlar de la guerra civil. El Mercat de les Flors passarà el Nadal amb *Columbi Lapsus*, dels Joglars, si mai més ben dit, Déu i el Papa volen, i les seqüeles de l'accident de trànsit del mes passat sofert per Albert Boadella no ho impedeixen. I el Victòria prorroga, diu que per última vegada, *El Tricicle* amb el punt i final a *Slàstic*, fins abans de Nadal. Entre tot això, al teatre Apolo, un altre valencià, Moncho Borrajo, omple les festes amb el seu *Borrajo perdido*; al Teatre Goya, segueix amb *Leyendas*, amb les dues Gutiérrez Caba, i el Molino fa els pastorets de rigor amb el seu espectacle *Una cana al aire*. Entre tota aquesta oferta, es podria esmentar encara els cafès-teatre amb espectacles habituals al Poble Espanyol, els també habitual *Gran Carrousel* del Scala, o l'anunci per a inicis del 1990 de retorn al teatre Malic, del *Retorn d'en Titella*, o *El Malic enamorat*. I també, sortint de Barcelona, la xarxa de Teatres Públics omplirà un programa extens que compta amb obres estrenades aquest any com *La neta del sol*, o *Johnny va agafar el seu fusell*, *Bombo*, *Déjeme que les cuente* o *Milagro*, entre altres.

Andreu Sotorra